

ПЕТНАЕСТОГОДИШЊИЦА СМРТИ ПРОФЕСОРА ЂОРЂА ТАСИЋА. — Колегијум Правног факултета и Социолошко друштво у Београду организовали су 30 децембра т.г. свечану академију поводом петнаестогодишњице трагичне смрти проф. Ђорђа Тасића. Уводну реч дао је проф. Јован Ђорђевић, о животу Ђ. Тасића говорио је др. Цветко Костић, своја сећања на Ђ. Тасића изложио је проф. Сретен Вукосављевић, и најзад, о научном делу Ђорђа Тасића говорио је проф. Радомир Д. Лукић.

ПРЕДАВАЊА ПРОФ. СТАНИСЛАВА ЕРЛИХА НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ У БЕОГРАДУ. — Др. Станислав Ерлих, професор Правног факултета у Варшави, одржао је на Правном факултету два предавања. Прво предавање, 16 октобра т.г., било је о социјалистичкој законитости, а друго, сутрадан, о променама у структури савремене државе. После овог другог предавања водила се жива дискусија. У једном од наредних бројева, *Анали* ће објавити чланак проф. Ерлиха о социјалистичкој законитости.

ОДБРАНЕ ДИСЕРТАЦИЈА НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ. — Мирко Перовић, судија Савезног врховног суда, одбранио је 11 октобра т.г. своју докторску дисертацију „Управни спор и правосудно-судски поступак“.

Милан Марковић, секретар Института за међународне студије Правног факултета у Београду, одбранио је 24 октобра т.г. своју докторску дисертацију „Заштита мањина у склопу међународне заштите људских права“.

Војин Милић, библиотекар Економског института ФНРЈ, одбранио је 8 новембра т.г. своју докторску дисертацију „Методолошки проблеми у социолошком истраживању“.

Иванка Срњић, асистент Правног факултета у Београду, одбранила је 27 новембра т.г. своју докторску дисертацију „Други дом у претставничким телима“.

Панта Марина, доцент Правног факултета у Скопљу, одбранио је 25 децембра т.г. своју докторску дисертацију „Редовни правни лекови у кривичном поступку ФНРЈ“.

ТРИНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ САСТАНАК ДРУШТВА ЗА ИСТОРИЈУ АНТИЧКИХ ПРАВА. — Од 10 до 16 септембра 1958 одржан је у Трсту Тринаести међународни састанак Друштва за историју античких права (*Société d'Histoire des droits de l'Antiquité*) чије је седиште у Брислу.

Иако је ово научно друштво основано тек после Другог светског рата, оно је већ стекло висок углед у међународном научном свету и успело да окупи заиста највећа имена савремене античке правне историографије. Његов председник *Фернан д Вишер (Fernand de Vischer)* је једно од највише цењених научних имена Белгије; његов почасни, али врло активни, председник је *Вићенцо Аранђо-Руиз (Vicenco Arangio-Ruiz)*, председник италијанске Академије наука, који је, између многих других ствари, задужио античку правну историографију откривањем египатских фрагмената Гајевих *Институција* и дешифровањем и публикавањем херкуланумских воштаних таблица. Међународни састанци одржавају се сваке године у другој земљи и посвећени су обично једној централној теми али је дозвољено пријавити реферате који обрађују и друга питања. Реферати поднети на састанцима објављују се у часопису Друштва *Revue inter-*

nationale des droits de l'Antiquité који излази у Брислу једанпут годишње.

Састанку у Трсту присуствовало је око 150 чланова и гостију из разних земаља, међу њима 4 из Југославије. Централна тема била је питање својине. Одржано је укупно 16 реферата.

Арки (*Archi* — Фиренца) изложио је питање схватања (*concept*) својине у античким правима, упоређујући римско, египатско, грчко и вавилонско право. Кардаша (*Cardascia* — Кан — Саен) говорио је о схватању својине код Вавилонца, закључујући да они нису никад изашли из „дифузног схватања господарења над стварима, обухватајући тиме све категорије које се данас називају стварним правом.“ — Фернан д Вишер (Лувен) говорио је о појму *dominium*-а и развиту римске цивилизације у II веку пре н.е., истичући да се *dominium*, променом његовог појма изазваном развитком цивилизације („новим интензитетом економског живота и широким индивидуализмом“), преко узупапије проширио од *res mancipi* на све ствари. — Виктор Корошец (Јубљана) говорио је о односима Хитита према њиховим сириским вазалима. Анализирајући 38 докумената у 149 написа које су послали у току скоро два века хититски краљеви угаритским а који су откривени код Угарита од 1953—1956, он је истакао да су Хитити били одлични дипломати и организатори и да су умели да добро подешавају своје односе према појединим вазалима према конкретним околностима. — Фиорела Импарати (*Fiorella Imparati* — Фиренца) говорила је „о неким члановима хититског кодекса који се односе на друштвене категорије“ а посебно на занатлије, металурге и својину на робовима. — Ј. А. Ц. Томас (*Thomas* — Глазгов) анализирао је неколико текстова из Дигеста и Кодекса који се односе на *custodia* и *horrea*. — Ш. Дорлодо (*Charles Dorlodot* — Намир) говорио је о реформи коју је закон од XII таблица унео у интестатско наслеђивање, закључујући да је она учврстила право својине *paterfamilias*-а на земљи коју је раније држао само као *peculium* добијен од предака. — В. Аранђо-Пуиз (Рим) анализирао је неке херкуланумске таблице које у знатној мери осветљавају питање положаја ослобођеника и стицање права грађанства. — Санти ди Паула (*Santi di Paula* — Катанија) говорио је о *leges perfectae*, закључујући да они никада нису у римском праву изазивали ништавост аката и правних послова које су забрањивали. — Марија Ленгер (*Marié-Therésie Lenger* — Брисел) говорила је о начинима којима су краљеви птоломејске династије издавали законе за ванегипатске области којима су владали, упоређујући их са методима којима су се служили Александар Велики и друге грчке монархије. — А. Шлехтер (*Schlechter* — Париз) говорио је о правној природи клаузуле ANA QABE у вавилонском праву. — Ђузепе Гросо (*Giuseppe Grosso* — Торино) изложио је римско схватање застарелости. — Ед. Волтера (*Edoardo Volterra* — Рим) о неким конституцијама императора Константина. — К. А. Маски (*Maschi* — Трст) о римском схватању стеченог права. — А. Гварино (*Guarino* — Напуљ) о смрти Лукреције. — У. Бразиело (*Ugo Brasielo* — Болоња) о неким Паулусовим грешкама у материји поступка. — А. Бурдесе (*Burdese* — Падова) о уговору о миразу. — Г. Пуљезе (*Pugliese* — Милано) о прибављању својине пресудом из виндикационог спора.

Многи реферати су изазвали врло интересантне и живе дискусије. Стога састанак у Трсту спада међу најуспелије.

Треба истаћи изврсну организацију Конгреса. Састанци су одржавани на Универзитету, где су учесници увек довођени и одакле су одвојени специјалним аутобусима; беспрекорно је функционисало симултано превођење на четири језика. Организовано је неколико шетњи по граду и једнодневни излет до Аквилеје и Града. За

жаљење је само што је једна шетња била „дуж границе са зоном Б“ на којој, наравно, Југословени нису учествовали.

Отварању Конгреса присуствовао је и југословенски конзул у Трсту а југословенски учесници су успоставили контакт са Удружењем Словенаца правника у Трсту, где је проф. Корошец одржао успело и лепо посећено предавање.

Следећи састанак Друштва одржаће се у септембру 1959 у Фрајбургу (Немачка) са централном темом „Извори права у античком свету“.

Драг. Стојчевић

ПЕТИ МЕЂУНАРОДНИ КОНГРЕС ЗА УПОРЕДНО ПРАВО У БРИСЕЛУ. — Међународна академија за упоредно право, са седиштем у Хагу, организовала је свој пети конгрес у Бриселу, који је одржан од 4 до 9 августа т.г. Са новим претседништвом на челу, ова Академија (основана 1924), чији се ранији рад није одликовао ни плодношћу ни ширином, пружила је организовањем овога Конгреса потврду своје жеље да на рад у области упоредног права и обраду низа значајних и актуелних тема привуче правнике читавога света. На дневни ред Конгреса биле су стављене 44 теме; на основу националних реферата били су састављени и умножени генерални реферати који су претстављали основ за рад и дискусију на Конгресу. Националних реферата било је преко 400, а учесника Конгреса приближно исто толико из 40 земаља.

Изузев свечаног отварања Конгреса и завршног састанка, којима су присуствовали сви учесници, рад Конгреса био је подељен на секције којих је било укупно 44. О свакој од тема расправљало се у току једног или два састанка, којима је присуствовао ограничен број учесника. Овај начин упоредног рада секција, углавном добро организован (мада је у извесним ређим, случајевима, онемогућавао истовремено присуствовање раду секција које су улазиле у круг интересовања појединаца), показао се у основи погодним за озбиљан рад; мали број присутних (често 10—15) обухватао је само оне који су дотичном темом заинтересовани, и који су у њеним оквирима заиста стручни. После дискусије вођене на основу генералног реферата, у појединим секцијама усвајани су извесни закључци, док се у другима, с обзиром на предмет дискусије, то сматрало непотребним.

Рад Конгреса био је подељен у четири групе секција. Прва је обухватала област античких права, историју права, канонско право, правну етнологију, оријентална права, филозофију права и упоредно право. Највећу пажњу у овој области привукле су теме о појму законитости, релативности правних појмова и проучавању упоредног права као средству изналагања материја подобних за међународну унификацију. — Друга група је обухватала секције грађанског, међународног приватног и аграрног права, као и грађанског судског поступка. Најзапажене су биле теме: контрола судских и управних органа над ликвидацијом заоставштине, случај одговорности без кривице, дејства иностраних судских пресуда о разводу брака, извршење арбитражних одлука. — Трећа група (трговинско право, интелектуална права, радно и ваздухопловно право) имала је као најинтересантније теме: превентивне мере у стечају, учешће запослених у управљању и добити предузећа, развој принудне лиценце, Универзалну декларацију о ауторском праву, која је ступила на снагу 1956, право на плаћене одморе. — Најзад, четврта група, која се бавила проблемима уставног, кривичног и међународног јавног права, обухватала је, између осталог, следеће теме: проблем безбедности државе и слобода, институционализација политичких странака, еволуција идеја у области сразмерног претставништва, нови поступци

научног истраживања и заштита права на одбрану, санкције у области привредног кривичног права, услови под којима државе дозвољавају бродовима да виђу националну заставу, правно регулисање морске површине и подморског слоја, рашћење и опадање доктрине неинтервенције држава у унутрашње ствари страних држава.

Учешће југословенских правника на Конгресу било је двојако:

Прво, у организацији Института за упоредно право у Београду припремљени су национални реферати о следећим темама: појам законитости, контрола судских и управних органа над ликвидацијом заоставштине, извршење арбитражних одлука, превентивне мере у стечају, учешће запослених у управљању и добити предузећа, развој принудне лиценце, Универзална конвенција о ауторском праву, право на плаћене одморе, нови поступци научног истраживања и заштита права на одбрану, санкције у области привредног кривичног права. Сви ови реферати били су умножени у публикацији Института *Rapports nationaux yougoslaves au V. Congrès international de droit comparé à Bruxelles*, која је била стављена на расположење учесницима Конгреса и изазвала живо интересовање међу њима. — Југословенским правницима, осим тога, била је поверена и израда генералног реферата о теми „Услови под којима државе дозвољавају бродовима право да виђу националну заставу“.

Друго, раду Конгреса присуствовало је шест југословенских правника који су узели активног учешћа у раду појединих секција.

Када буду публиковани сви материјали Конгреса, они ће претстављати богату грађу за обраду многих значајних питања.

M. J.

РАД ЕВРОПСКОГ УНИВЕРЗИТЕТСКОГ ЦЕНТРА У НАНСИЈУ.

Програм студија четворомесечног курса у Европском универзитетском центру у Нансију, који ове године бележи своју осму годину рада, заснован је на проучавању економских, политичких, културних и социјалних проблема савремене Европе. У оквиру овогодишњег курса, које је био подељен на четири отсека, одржана су 53 предавања, на којима су изложени следећи проблеми: 1) отсек економских наука: „Монетарна политика у европским земљама“, 2) отсек политичких наука: „Однос између политичких и војних питања у савременој Европи“; 3) Отсек социјалних наука: „Класе и борба класа у савременој Европи“; 4) Отсек изучавања цивилизације: „Шта је то западна цивилизација“. По усвојеном систему предавања, почиње се теоретским излагањем основног проблема на општем курсу, а затим се наставља проучавањем конкретних ситуација у појединим земљама. Овакав начин рада је ове године најдоследније спроведен у отсеку економских и друштвених наука. По завршетку предавања полагају се усмени испити из целокупне материје, а за стицање дипломе овог Центра, потребно је поред успешно положених испита израдити писмени рад чију тему кандидат бира у договору са одговорним професором једног од отсека и који оцењује надлежна комисија Центра.

Ове године, као и прошле, Европски универзитетски центар је окупио већи број јавних радника, како из Француске тако и из иностранства. Југославија је била заступљена са два предавача, проф. Тодоровићем са Економског факултета у Београду и проф. Уметничке академије у Љубљани Ф. Кумбатовићем.

Обавезно посећивање предавања, свакодневни обавезни колоквијуми, односно дискусије са слободном изменом мишљења, а нарочито завршни испити, створили су радну, али и другарску атмосферу која је омогућила међусобно упознавање 37 слушалаца курса, претставника 15 различитих земаља. Што се програма тиче, он је од стране већег дела предавача био изложен с циљем да се подву-

че мисао о европској интеграцији, на економском пољу у првом реду, затим проблем и борба против инфлације, и много је наглашавана свест о опадању западне цивилизације и страх од „аралског света и цивилизације“. У проучавању друштвених система било је очито да се улога класних супротности жели свести на минимум, а у области политичких наука чињени су покушаји да се кроз теорију јединства политике и војне стратегије оправдају многи војни подухвати, иначе осуђени од стране светске јавности као акти агресије или бар акти противни миру и безбедности. То су, најкраће говорећи, основне карактеристике овогодишњег курса.

В. Ч.

ОСНИВАЊЕ И РАД МЕЂУНАРОДНОГ ФАКУЛТЕТА ЗА УПОРЕДНО ПРАВО У ЛУКСЕМБУРГУ. — Низу значајних датума који у области управног права, обележавају фазу у развоју ове младе научне дисциплине, придружио се ове године још један: оснивање Међународног факултета за упоредно право у Луксембургу и први курсеви држани на њему између 11 августа и 23 септембра 1958.

Попут чувених средњовековних универзитета, који су окупљали професоре и студенте целе Европе, Међународни универзитет за упоредне науке, са седиштем у Луксембургу, треба да постане прави светски универзитетски центар, заједнички свим земљама света. Први његов факултет, за упоредно право (идуће године треба да се оснују и друга два, за упоредну економију и за упоредну историју), дао је ове године доказе о жељи да под својим кровом окупи професоре и студенте целог света, без обзира на земљу из које долазе, језик којим говоре, политичка и религиозна убеђења која исповедају. Међународни факултет за упоредно право био је током овогодишњих курсева трибина на којој су слободно изношена и брањена најразличитија мишљења, како од стране професора са катедре, тако и од стране слушаца током бројних и често врло успешних семинара. Тај дух толеранције омогућавао је да се сазна и научи, односно сагледа у новој светлости, много ствари; на тај начин, упоредноправна изучавања током рада Факултета пружала су очигледну потврду о оправданости доктринарне поставке о развијању међународног разумевања као једном од основних задатака упоредног права.

Овогодишњи рад Факултета био је организован на следећи начин. Предавања су држали професори правних факултета и истакнути правни стручњаци из више од 20 земаља света. Њихов број се пење на преко 70. Они су у току једног или више предавања обрађивали теме предвиђене програмом курсева. Међу именима предавача налазе се многа, у целом свету позната, како по свом раду на упоредном прау, тако и по стручности у појединим областима права које претстављају њихову специјалност. Из тог дугог списка наводимо само следећа имена, која треба да пруже претставу о вредности предавачког кадра овог Факултета: M. Ancel, A. Guitrancourt, T. Ascarelli, B. Благојевић, L. Fredericq, R. Goldschmidt, J. Hamel, C. J. Hamson, J. Hazard, R. Houin, G. de la Morandière, Ф. Кечекиан, F. H. Lawson, L. Lacambra, J. Limpens, A. Malmstrom, M. Rheinsstein, R. Rodière, M. Rotondi, S. Rozmaryn, F. de Sola Canizares, H. Solus, H. Valladao, P. Valindas, B. A. Wortley, H. E. Yntema, K. Zweigert.

Предавања је пратио 131 слушаца из 34 земље. Слушаоци су били дипломирани правници; добар број њих припада наставном и помоћном наставничком особљу правних факултета, сарадницима научних установа, адвокатима, итд. На крају курсева били су организовани испити које је с успехом положило 58 кандидата.

Овогодишњи курсеви обухватали су програм прве године Факултета, на коме студије треба да трају три године. Курсевима су биле обухваћене следеће области: 1) *Општи увод у упоредно право*, који се састојао из дванаест предавања посвећених историји и појму упоредног права, упоредном праву као инструменту правне културе, његовом односу према тумачењу права, историји права, социологији, филозофији права, сукобу закона, међународним односима, правним професијама, настави права и унификацији права; 2) *Историја и филозофија*, у чијим оквирима је осам предавања третирало развој правне мисли и права од антике до данас, као и хришћанску, муслиманску, индуску и кинеску концепцију права; 3) *Велики савремени системи права*, где је у близу 40 предавања врло детаљно и свестрано третиран проблем односа, с једне стране, система *common law*-а и система потеклих из римског права, и с друге, западних права и совјетског права, које је — и то је једна од најкрупнијих примедби које се могу ставити на рад Факултета — било узимано као синоним појма „социјалистичко право“ и требало, мада то није случај, да оличава право свих социјалистичких земаља; исто тако, дат је и увод у правне системе око 20 земаља односно група земаља. — Поред ове три групе курсева са општом тематиком, биле су организоване још две, на којима су расправљане специјалне теме: 4) *Акционарска друштва*, где је у оквиру девет тема, које су се тичале увода у право акционарских друштава, јавног уписа, заштите мањине у друштвима, овлашћења органа друштва, одговорности управљача, надзора, злоупотребе личности, *Holding*-друштава и, најзад, национализације, дат на упоредноправној основи преглед целокупне проблематике акционарских друштава, онако како се она поставља у појединим земљама. — Најзад, последњи курс имао је за предмет 5) *Европску заједницу за угљ и челик (СЕСА)*; у неколико предавања изложена је правна структура ове Заједнице, њена правна личност у међународним односима и функционисање њеног Суда правде.

Систем наставе био је срећно допуњен низом семинара и вежби, на којима су слушаоци имали прилике да, путем дискусије са предавачима и руководиоцима научних радова, употпуне своја знања о појединим темама. — Посебно је, ван оквира факултетског рада, био за професоре и слушаоце организован низ успешних предавања на теме из опште културе, историје и упознавања Луксембурга. — Библиотека Факултета, иако још релативно сиромашног књижног фонда, стварала је услове за употпуњавање и продубљивање знања стечених на предавањима и консултовање неопходне литературе. — Успостављању личних веза, као и стварању општег духа који је сједињавао професоре и слушаоце ових курсева, доприносили су бројни, добро организовани и врло занимљиви излети који су омогућили упознавање ове мале и лепе земље, њене природе, историјских споменика и индустријских капацитета. — Луксембуршка влада, као домаћин, пружила је новом факултету оптималне услове за рад. Те могућности биле су на најбољој и најчелисходнији начин искоришћене од стране декана Факултета, F. de Sola Canizares-а, иначе професора Правног факултета у Паризу и секретара Међународне академије за упоредно право, чијој се неуморној активности, организаторским способностима и неоспорној стручности има умногоме захвалити што је дошло до оснивања Факултета и успешног почетка његовог рада.

Од југословенских професора на овогодишњим курсевима узео је учешћа Бор. Т. Благојевић, професор Правног факултета и ректор Универзитета у Београду, иначе члан Врховног савета Факултета за упоредно право, који је одржао два успешна предавања: једно посвећено уводу у југословенско право и друго — национализацији ак-

ционарских друштава у социјалистичким земљама. Посебно успео био је семинар, на коме је проф. Благојевић скоро три часа одговарао на питања слушалаца који су се интересовали за југословенско право, државно и друштвено уређење наше земље и, посебно, разлике које постоје у том уређењу и правном систему између Југославије и других социјалистичких земаља. — Курсеве факултета похађало је петоро Југословена.

Курсеви друге године Факултета одржаће се у току марта-априла 1959, истовремено кад и нови курсеви прве године.

М. Ј.

ПРИМЉЕНЕ КЊИГЕ

- Др. Адам Лазаревић: *Уговор о осигурању у теорији и пракси (Dr. Adam Lazarevitch: Contrat d'assurance dans la théorie et dans la jurisprudence)*. Скопје, 1957, стр. 159—177. (Посебан отисак из Годишњака на Правниот факултет во Скопје, т. III.)
- Др. Адам П. Лазаревић: *Осврт на уговоре о трговинским услугама по нашем привредном праву (Dr. Adam P. Lazarevitch: Aperçu sur les contrats de services commerciaux d'après le droit économique yougoslave)*. Скопје, 1957, стр. 127—168. (Посебан отисак из Годишњака на Економскиот факултет во Скопје, т. III.)
- Др. Адам П. Лазаревић: *Један поглед на изградњу нашег новог привредног права и законодавства (Dr. Adam P. Lazarevitch: Aperçu sur l'édification du droit et de la législation économiques yougoslaves)*. Скопје, 1958, стр. 205—245. (Посебан отисак из Годишњака на Економскиот факултет во Скопје, т. IV.)
- Др. Адам Лазаревић: *Основање, спојување и ликвидација на стопанските организации*. Превел Миле Хаџи Василев. (Популарна економска библиотека, 3). Скопје, „Култура“, 1958, 62 стр.
- Др. Милош В. Радовановић: *Злоупотреба службеног положаја или овлашћења (Чл. 314 Кривичног законика)*. Докторска дисертација, Београд, 1958, 260 страна.
- Др. Милан Шаховић: *Опита питања кодификације меѓународног права*. Београд, Институт за меѓународну политику и привреду, 1958, 120 страна.
- Др. Миленко Јовановић: *Порота у правосуђу Југославије*. (Приручна библиотека за правна и друштвена питања, 16.) Београд, „Савремена администрација“, 1958, 123 стране.
- Les sciences sociales dans l'enseignement supérieur: administration publique*. Rapport élaboré pour l'Unesco à la demande de l'Institut international des sciences administratives par André Molitor, professeur extraordinaire à l'Université de Louvain. Par'is, Unesco, 1958, 203 pp., prix: 800 fr.
- L. Caes — R. Henrion: *Collectio bibliographica operum ad ius romanum pertinentium. Series I: Opera edita in periodicis miscellaneis ency-*

clopaediisque. Vol. 7. Bruxelles, Office International de Librairie, 1958
385 pp.

- Tauno Tikkonen: *Das Zivilprozessrecht Finnlands. (Ius Finlandiae*, Publikationen des Finnischen Juristenvereins, Serie D, No. 3.) Helsinki, Auslieferung durch Akateeminen Kirjakauppa, 1958, XIV+102 pp.
- Dictionnaire démographique multilingue*, préparé par la Commission du dictionnaire démographique de l'Union internationale pour l'étude scientifique de la population. Volume français. (Études démographiques, No. 29.) New-York, Nations Unies (Département des affaires économiques et sociales), 1958, X+105 pp., prix: 2 fr. suisses.
- Edouard Bustin, Assistant à la Faculté de Droit de l'Université de Liège, Chercheur au Centre Interuniversitaire de Droit Comparé: *La décentralisation administrative et l'évolution des structures politiques en Afrique Orientale Britannique*. Éléments d'une étude comparative. Préface du Dr A. Allot, Lecturer in African Law (School of Oriental and African Studies, Université de Londres). (Collection scientifique de la Faculté de Droit de l'Université de Liège, No. 7.) Liège, Faculté de Droit de Liège, 1958, 620 pp.
- Commission „Droit et Vie des Affaires": *Les aspects juridiques du Marché Commun*. Compte rendu du séminaire organisé à Chaudfontaine les 22, 23 et 24 mai 1958, avec la collaboration du Baron J. Ch. Snoy et d'Oppuers et de MM. F. Dehousse, P. Pescatore, A. Vander Haegen, J. Marcotty et G. Van Hecke. (Collection scientifique de la Faculté de Droit de l'Université de Liège, No. 8.) Liège, Faculté de Droit de Liège, 1958, 157 pp.
- Dr. Halász Pál: *Az Államfoglalom Meghatározásának Néhány Kérdése*. [Неколико питања у вези одређивања појма државе.] [Са резимеом на руском и немачком језику.] (Studia iuridica auctoritate Universitatis Pécs publicata, 1.) Budapest, Tankönyvkiadó, 1958, 40 pp.
- Dr. Kauser Lipót: *Hozzászólás A Házastársi Vagyonközösség Lényegesebb Problémáihoz*. [Beitrag zu den wesentlichsten Problemen der ehelichen Vermögensgemeinschaft.] [Са резимеом на руском и немачком језику.] (Studia iuridica auctoritate Universitatis Pécs publicata, 2.) Budapest, Tankönyvkiadó, 1958, 31 pp.
- Dr. Rudolf Loránd: *A Pénzfizetési Jogviszony Fogalmi Jegyeről* [Über die Begriffsmerkmale der Geldrechtsverhältnisse.] [Са резимеом на руском и немачком језику.] (Studia iuridica auctoritate Universitatis Pécs publicata, 3.) Budapest, Tankönyvkiadó, 1958, 17 pp.
- Dr. Szamel Lajos: *Az Államigazgatási Eljárás Törvény Jogorvoslati Rendszere*. [Das Rechtsmittelsystem des Staatsverwaltungsverfahrens-gesetzes.] [Са резимеом на руском и немачком језику.] (Studia iuridica auctoritate Universitatis Pécs publicata, 4.) Budapest, Tankönyvkiadó, 1958, 33 pp.